

Ποιμαντικές δράσεις σε καθεστώς οικονομικής κρίσης (Ιωάννης Λίλης, Λέκτορας Πατριαρχικής Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/22AhYsn>]

Με την ελάφρυνση από την απουσία πληρωμής των τελών κυκλοφορίας, της ασφάλειας του αυτοκινήτου, αλλά και την πολυέξοδη συντήρηση του αυτοκινήτου, τα εισοδήματα τους εκ των πραγμάτων αυξάνονται αλλά και η ζωή τους αποκτά χρώμα. Νοικιάζουν όποτε θέλουν το αυτοκίνητο της αρεσκείας τους. Η συνεργασία τους με τις καλύτερες εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων, τους επιτρέπει με την πάροδο του χρόνου και τη φερέγγυα συνεργασία να νοικιάζουν τα καλύτερα αυτοκίνητα στις πιο προσιτές τιμές (αυτοκίνητα που δεν θα μπορούσαν ποτέ να πλησιάσουν ως ιδιοκτήτες).

Το πιο σπουδαίο είναι ότι οι πολίτες των βόρειων ευρωπαϊκών χωρών ενεργούν με αυτόν τον τρόπο ενσυνειδήτως, γιατί μόνο η συγκεκριμένη νοοτροπία τους εξασφαλίζει την ελευθερία από τις βιοτικές μέριμνες αυτού του κόσμου. Νιώθουν το περιβάλλον στο οποίο ζουν, π.χ. τις εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων ή κατοικιών, ως πραγματική κοινότητα στην οποία ανήκουν οργανικά. Η αντίληψη αυτή απορρέει από την χριστιανική προτεσταντική παράδοση στην οποία ανήκουν, και την οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει, γιατί μεταφράστηκε σε καθημερινό τρόπο ζωής. Η έλλειψη ιδιοκατοίκησης αλλά και κατοχής αυτοκινήτου ταιριάζει απόλυτα στην προτροπή του Κυρίου να μην μεριμνούμε για το αύριο αλλά να ζούμε όπως τα πετεινά του ουρανού, τα οποία δεν νοιάστηκαν ποτέ για την ένδυση ή την τροφή τους, και όμως ακόμα και ο Σολομών θα ζήλευε την μεγαλοπρέπεια τους.

Η νοοτροπία των Ελλήνων στο συγκεκριμένο θέμα, μαρτυρά δυστυχώς το εντελώς διαφορετικό. Αν οι σημερινοί Έλληνες γνώριζαν την παράδοση τους θα είχαν φροντίσει να τη μεταφράσουν σε καθημερινό τρόπο ζωής, μέσω θεσμών, με εντελώς πρωτότυπο τρόπο δίνοντας το στίγμα τους στην Ευρώπη. Η βασίλισσα της Αγγλίας Βικτώρια, γιαγιά της νυν βασίλισσας της Αγγλίας Ελισάβετ, όταν συζητούσε για την καθημερινή ζωή των βασιλείου της συνήθιζε πάντοτε να λέγει πως *η Αγγλία είναι η χώρα της Βίβλου*, εννοώντας ακριβώς την μετάφραση της Αγίας Γραφής στην καθημερινή ζωή των υπηκόων της.

Οι πλούσιοι, όπως οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, οι επιχειρηματίες καθώς είναι πολίτες του κόσμου γνωρίζουν πολύ καλά αυτήν την νοοτροπία και την εφαρμόζουν. Οι πλούσιες κατοικίες στις οποίες διαβιώνουν, εμφανίζονται νομικά ως συνεδριακά κέντρα των εταιρειών τους και οι ίδιοι ως απλοί υπάλληλοι αυτών των εταιρειών, που απλώς αναλαμβάνουν πρόεδροι του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας. Η ετήσια προσωπική φορολογική τους δήλωση είναι μία δήλωση ενός απλού μισθωτού και το υπηρετικό τους προσωπικό εμφανίζεται ως προσωπικό της εταιρείας, την οποία διοικούν. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο χρησιμοποιούν και τα αυτοκίνητα τους. Ανήκουν στις εφοπλιστικές εταιρείες και οι ίδιοι τα ενοικιάζουν. Καταλαβαίνουμε πόσο μακριά από αυτήν την πραγματικότητα βρίσκεται η επαρχιωτική νοοτροπία του Έλληνα, ο οποίος επιδιώκει συνεχώς την απόκτηση ακινήτων - η προσωπική φορολογική του δήλωση είναι πιο παχυλή από αυτή των επιχειρηματιών, αλλά και πόσο παράφωνα ακούγεται στα αυτιά του Ευρωπαίου η φράση πως μόνο οι μισθωτοί πιάνονται.

Ο Ορθόδοξος ιερέας θα πρέπει να είναι ο πρώτος που θα υιοθετήσει τη συγκεκριμένη νοοτροπία στη ζωή του αν θέλει να γίνει παραγωγός ιστορίας και όχι μουσειακό είδος. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα γίνει φως για την κοινωνία: όχι μόνο αν κατέχει ελάχιστα περιουσιακά στοιχεία με ταπεινή συμπεριφορά, αλλά αν μπορεί να το δείξει με αφομοιωμένο τον σύγχρονο τρόπο ζωής. Η εποχή των κηρυγμάτων ταίριαζε στον Νικηφόρο Θεοτόκη και τον Μελέτιο Πηγά. Στον σημερινό κληρικό ταίριαζει η αφομοίωση της Ευρώπης, ακριβώς όπως στους Καππαδόκες Πατέρες ταίριαζε η αφομοίωση των φιλοσοφικών όρων της αρχαιοελληνικής πλατωνικής Ακαδημίας και το αριστοτελικού Λυκείου.

[Συνεχίζεται]